

باد خزان

درباره‌ی غلامحسین درویش

فرهود صفرزاده

سرشناسه	صفرازاده، فرهود، ۱۳۴۸-
عنوان و نام پدیدآور	باد خزان: درباره‌ی غلامحسین درویش/ فرهود صفرزاده.
مشخصات نشر	تهران: نشر فتحجان، ۱۳۹۴
مشخصات ظاهری	۱۹۹۲ ص: ۵/۱۳، س: ۲۰/۵×۱۳/۵ س.م
فروخت	هنر، موسیقی ایرانی؛ ۲
وضعیت فهرست‌نویسی	مجموعه‌ی زمره؛ ۲
یادداشت	۹۷۸-۶۰۰-۹۴۹۱۲-۱-۶
یادداشت	فیپا.
موضوع	کتاب‌نامه.
موضوع	نمایه.
ردیبلی کنگره	.۱۳۰۵-۱۲۵۱ درویش، غلامحسین،
ردیبلی دیوبی	موسیقی‌دانان ایرانی - سرگذشت نامه.
شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی	ML ۴۱۰/۵۴ ب ۱۳۹۴ ۷۸۹/۰۹۲
شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی	۴۰۸۹۴۶۰

فرهود صفرزاده	نویسنده
محمد افتخاری	ویراستار
فرامرز همایونی	نمایه‌ساز
حسن کریم‌زاده	طرح جلد
انوشه صادقی آزاد	ناظر فنی
علی سجودی	ناظر چاپ
سوم، زمستان ۱۳۹۹	نوبت چاپ
اول، زمستان ۱۳۹۴	
شادرنگ	چاپ
٧٠٠ نسخه	تیراژ
٩٧٨-٦٠٠-٩٤٩١٢-١-٦	شابک

تمام حقوق این اثر متعلق به نشر فنجان است و هرگونه استفاده از عناصر صوری و محتوایی آن، کالا و جزئیات آن، زبانی و به هر شکلی بدون اجازه کتابی ناشر ممنوع است.

فهرست

پیش‌گفتار

یازده

سرگذشت و سرنوشت

۱	تهران قدیم و دارالفنون
۹	شاعرالسلطنه و تارنوازی
۲۸	انجمان اخوت
۳۹	نوآوری
۴۹	نیکوکاری
۵۴	ضبط صفحه
۷۳	علم موسیقی
۸۲	مرشد اخلاق
۹۰	باد خزان
۹۵	بزرگداشت‌ها

نوشته‌ها

۱۰۹	مراسم جشن و نمایش
۱۱۰	درویش هم رفت

تفصیل واقعه‌ی اسفناک

- ۱۱۶ در مدرسه‌ی موسیقی
۱۱۷ هفته‌ی درویش
۱۲۱ چله‌ی درویش
۱۲۳ صورت نطق
۱۲۶ نتیجه‌ی اقدامات کمیسیون به یاد درویش
۱۳۰ کمیسیون به یاد درویش
۱۳۱ موسیقی در ایران
۱۳۲ بدایع درویش خان در موسیقی ایران
۱۳۶ مرحوم غلامحسین خان درویش

سندها

- ۱۴۴ نامه‌ی گزارش تصادف درویش خان
۱۴۶ گزارش تصادف درویش خان

سرودها

- ۱۴۹ ماده‌تاریخ (یحیی دولت‌آبادی)
۱۵۰ مشنی زهره و منوچهر (ایرج میرزا جلال‌الملک)
۱۵۰ قطعه (برتوعلی)
۱۵۱ ماده‌تاریخ (غلامعلی فکری)
۱۵۱ به مناسبت هفته‌ی درویش خان (غلامعلی فکری)
۱۵۲ تاریخ فوت درویش خان (یکی از فضلای معاصر)
۱۵۳ مرثیه (حسن وحید دستگردی)
۱۵۴ ماده‌تاریخ (حسن وحید دستگردی)
۱۵۴ سنگ قبر (شکوهی)

گاهنامه

- ۱۵۷ کتاب‌نامه
۱۶۳ نام‌نامه

پیش‌گفتار

بادِ خزان وزان شد
چهره‌ی گل نهان شد
وه چه کنم از غمِ بی قراری
رویم از این ورطه‌ی جان‌سپاری

شغل و حرفه در دوره‌ی قاجار به صورت و راثتی منتقل می‌شد. پسر آهنگر، تاجر، کاسب و یا هر پیشه‌ی دیگری راه و کسب‌وکار پدر را پی می‌گرفت. این قضیه در مشاغل درباری اهمیت و حساسیت و پیوشه‌ای داشت و معمول بود که پسر با اهدای پیشکشی و هدیه، به حرفه‌ی پدر و گاه بالاتر از آن گمارده می‌شد.

موسیقی نیز «عومومیت نیافته بود. در چند خانواده، هنر از پدر به پسر منتقل می‌گردید و جمع افراد این دسته که از سه فامیل تجاوز نمی‌کرد، با هم مرتبط بودند و دستگاه طرب شاه را تشکیل می‌دادند. این سه خانواده عبارت بود از آقاعلی‌اکبر [فراهانی] و آقامحمدصادق‌خان [سُرورالملک] و [حبيب]

سماع‌حضور» (امیرجاهد: ۵۸).

درویش‌خان هیچ پیوند نسبی یا سببی با نوازندگان و هنرمندان دربار قاجار نداشت و نمی‌توانست به عنوان عمله‌ی طرب خاصه به دربار راه یابد. او نخست برای امرار معاش و گذران زندگی‌اش در دستگاه و درب‌خانه‌ی شاهزادگان و اشرف نوازندگی کرد و به تدریج توانست به عنوان نوازنده‌ای خوش‌فکر، متبحر، مستقل و پیشرو به اشتهرار برسد.

امروزه نام درویش‌خان در تاریخ موسیقی ایران به عنوان نوازنده‌ای نوآور و آزاد، همطراز با مشهورترین و زیبده‌ترین نوازندگان دربار قاجار، به نیکی ماندگار

شده است. آثار هنری، نوگرایی‌های بجا و خصایص اخلاقی‌اش نام و یاد آن تک درخت تناور موسیقی ایران را جاودانه و نامیرا کرده است.

برخی اصرار دارند که بی‌هیچ دلیل و استنادی درویش‌خان را هنرمندی با جهت‌گیری سیاسی و اندیشه‌ی اجتماعی معرفی کنند، در صورتی که او از دعواهای سیاسی روزگارش گریزان بود و فروتنانه توانسته بود دو کفه‌ی ترازوی هنر و اخلاق را در زندگی‌اش به تعادل برساند. درویش‌خان هنرمندی باشرف و باصفا بود که هنر ش با او در راه مهربانی و همدلی با انسان‌ها یار بود و قابلیت و توانایی یافته بود تا زندگی مهرآمیزی با هم‌وطنانش داشته باشد. او از آن دسته هنرمندان نبود که موسیقی را دوست دارند، چون هیچ‌کس را دوست ندارند.

نام درویش‌خان را نخستین بار در دوره‌ی نوجوانی ام شنیدم، ترکیبی متناقض از درویشی و خانی! تصویری از او ندیده بودم. هنگامی که عکسیش را اولین بار در کتاب سرگذشت موسیقی ایران دیدم، با آن تصویر متناقضی که در ذهن و تصورم ساخته بودم فاصله داشت. به صورت، درویشی بود بی‌آلایش و رنگ رخسار خبر می‌داد از سیرت درویشی‌اش، ولی در صورت و سیرتش اثری از خانی ندیدم. گریزان بود از خانها و دوله‌ها و سلطنه‌های قجری. مَخلص کلام آن که نام درویش‌خان ترکیبی است خوش‌آهنگ و خوش‌نماء؛ نخبه‌ای که صاحب منصب درویشی در سلوک اخلاقی است و دارای مقام خانی در موسیقی. آمیزه‌ای بی‌نظیر و بی‌بدیل از درویش بودن در زندگی و خان بودن در موسیقی، می‌شود درویش‌خان! درویشی که جایگاه خانی هم دارد و خانی که از درویشی غافل نیست.

جامعه‌ی موسیقی ایران امروزه از نادر درویشی و بی‌اخلاقی رنج می‌برد و امیدوارم این کتاب تا حد امکان بتواند دریچه‌ای از منش اخلاقی و انسانی درویش‌خان را پیش روی هنرمندان و علاقه‌مندان بگشاید. البته از موسیقی و هنر او هم غفلت نشده و مرتبه‌ی والايش بر همگان هويدا و روشن است. درویش‌خان الگویی است شایسته در اخلاق و سرمشقی بايسته در موسیقی. جای خرسندی و قدردانی است که ناشری فهیم و ویراستاری باریک‌بین، شکل و محتوای کتاب را با قبول مسئولیت و شکیبایی به سرانجام مطلوب رسانندند.

سرگذشت و سرنوشت

تهران قدیم و دارالفنون

جمع‌عهده دارالصنایع یا مجمع‌الصنایع در دوره‌ی ناصرالدین‌شاه و در زمان صدارت میرزا تقی‌خان امیرکبیر برای آموزش و ترویج صنایع مستظرفه و هنرهاست سنقی تأسیس شد. محل مجمع‌الصنایع در غرب سبزه‌میدان تهران و جای خانه‌ی مبارکه و جنوب میدان ارک و بازارچه‌ی صندوقدار بود. گویا امیرکبیر ایده‌ی تأسیس مجمع‌الصنایع را پس از پایه‌گذاری دارالفنون مطرح کرده بود ولی برخی امیرکبیر را فقط مجری فرمان ناصرالدین‌شاه می‌دانند. به هر حال، این مجمع مشهور شد به مجمع‌الصنایع ناصری.

ناصرالدین‌شاه فرمان قتل امیرکبیر را در دی‌ماه ۱۲۳۰ شمسی صادر کرد و با انجام فرمان شاه، امیرکبیر نتوانست شاهد افتتاح مجمع‌الصنایع باشد؛ همان‌طور که افتتاح رسمی دارالفنون هم سیزده روز پس از مرگ بانی آن صورت گرفت. مباشرت و اداره‌ی مجمع‌الصنایع که از بیوتات سلطنتی به شمار می‌رفت، بر عهده‌ی حسین‌علی‌خان معیرالمالک، معروف به معیرالمالک سوم قرار گرفت.

نوشته‌ها

«مراسم جشن و نمایش»

چنان‌چه قبلاً خبر داده بودیم و خاطر خوانندگان گرام [روزنامه‌ی ناهید] مسبوق است، در شب یکشنبه بیست و نهم خرداد [۱۳۰۵] مراسم جشن و نمایش باشکوهی به افتخار اختتام پنجمین سال روزنامه‌ی ناهید در سالن گراند هتل به عمل آمد. هر کس در آن مخلف محفوف از مسرت و مجلس مملو از شادمانی حضور داشته، می‌داند که هرچه از شکوه و عظمت آن بنویسیم، لاف نزده و به راه اغراق نرفته‌ایم.

[...] کنسرت آن شب هم که به وسیله‌ی معروف‌ترین آرتیست‌های ایران تدارک شده بود، با اختصاری که داشت، شایان تمجید فراوان [بود] و از طرف حضار، با دست زدن‌های متوالی و فریادهای مسرت تلقی شد. تأسیفی که داشتیم این بود چرا آقای [ابوالقاسم] عارف به واسطه‌ی غیبت از تهران در این جشن حضور نداشتند و از آقای ملک‌الشعراء [بهار] متشکریم که در ضمن غزل غرّای خود که آن بیت و دو بیت دیگر توسط آقای عبدالله‌خان خوانده شد، از ایشان یادآوری و جای‌شان را خالی کرده بودند.

در خاقه‌ی مقاله لازم می‌دانیم از آقایان ذیل، راجع به مساعدت‌هایی که در اشتراک این نایش جشن با کارکنان ناهید کردند تشکر کنیم:

آقای میرزا سید علی‌خان نصر در تهیه و تحریر پیس [= نایش‌نامه] و رژیستوری [= صحنه‌گردانی] نایش و آقایان ملکی و آقای محمودخان و خانمی که رُل حمیده را بازی کرد و سایر آکترها و آکتریست‌ها در قسمت کنسرت.

از آقای ملک‌الشعراء هار در تهیه‌ی غزل و اشعار و آقای درویش‌خان در تهیه‌ی آهنگ‌های پیش‌درآمد عشق و صبر و تصنیف سه‌گاه عروس گل و رنگ.

آقای [حسین] طاهرزاده که بعد از ده سال متارکه از کار مقدس آرتیستی، فقط محبت و عاطفه نسبت به روزنامه‌ی ناهید [باعث شد] یک مرتبه‌ی دیگر ایشان را مردم در سن ملاقات نموده و از الحان روح‌پرور ایشان مستمعین محظوظ گردیدند.

آقای حسین‌خان اسماعیل‌زاده، اولین استاد کهانچه، آقای عبدالله‌خان [دوامی] در خواندن تصنیف با آهنگ‌های مخصوص به‌خود، آقای شکرالله‌خان [قهرمان] در تار. (ناهید ۱۳۰۵، الف: ۱)

«درویش هم رفت»
به می‌عمارتِ دل کن که این جهانِ خراب
در آن سر است که از خاکِ ما بسازد خشت

درویش هم رفت!

آن‌هایی که در این چند روزه که این حادثه‌ی ناگوار اتفاق افتاده،
بنده را ملاقات کرده و آنانی که دورادور با روحیات من آشنایی

محل ۱۱

وزارت دادگستری

اداره کل تشکلات قضایی مرکز

سازمان امنیت ملی

مومن خان

سرخ

فائزه

دبه

پیمانه

سال ۱۳۰۶ خورشیدی تبریز شان سلطان امیر اکبر تصدیق داده شد و بعدها در سال ۱۳۰۷ خورشیدی تبریز شد. آنکه این سلطنت را برای اولین بار ایجاد کردند اما این سلطنت از پیش از این سلطنت اسلامی ایرانی بود. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۰۸ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۰۹ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۰ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۱ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۲ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۳ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۴ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۵ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۶ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۷ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۸ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۱۹ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت. این سلطنت اسلامی ایرانی در سال ۱۳۲۰ خورشیدی تأسیس شد و در آن سلطنت اسلامی ایرانی، ایلخانیت اسلامی ایرانی و ایلخانیت اسلامی ایرانی وجود نداشت.

محل ۱۱

وزارت داخله

اداره کل تشکیلات نظامی

سنگلچ

سوانح ۲۳۷۷

مورخه ۲ آذر ماه ۱۳۰۵

نمره

دانه

شمع

اینین بیت رشت د شکر خوش شیر و زرد است در باغ نامنده رشادر و زرگرد ای
بارخانه شمشادی با خود عطا و داره افغان و داره افغان ششم پیروزی هدایت کردند عالی
بردن آنهم سه که بود رشد و توریز مرده است هارمه نمود من سیچیت
خرابخان با این سهیت دشکنی رشاد ادمیم و دو ترسیز دیسی بجان سه کشید
و سعیدی بخوبی برداش پست آن تمسی پرده هر عانه ناید که این سهیں پیش
با وسیله تمسیه بازده آیت الله روحانی و شیر و زرد و سهیت لایه زریغی
اطبع و داده هر ده خوش نوت مجهیز است رواجی از آن

«گزارش تصادف درویش خان»

وزارت داخله

اداره کل تشکیلات نظامی مملکتی

سوانح راپرت غرهی ۲۳۷۷ ناحیه ۴ سنگلچ

مورخه ۲ آذر ماه ۱۳۰۵

بعدالعنوان

ساعت ۹:۳۰ ظهر یوم قبل، آذان غرهی ۱۶۹ پست قطعه‌ی ۲
درویش خان را به حالت بیهوش توسط اتومبیل به کمیساریا آورد،
راپورت داد در قطعات ۳-۱۶ مقابله خیابان البرز مشاهده شد که یک

سروده‌ها

ماده‌تاریخ (یحیی دولت‌آبادی)

قضا درویش خان پاکدل را
ز پا افکند این چرخ جفاکیش
فسوس از مرگ استاد هنرمند
دریغ از جور گردون بداندیش
کجا رفت آن صفت‌های ستوده
چه شد آن مرد دانای وفاکیش
چه شد آن نغمه‌های روح پرور
که از دل‌ها زدودی زنگ تشویش
چه شد آن پنجه‌ی فولاد بازو
که دل‌ها را کشیدی جانب خویش
چه شد بگسته تار دلخراشش
دل‌یاران از این ماتم بشد ریش
پی تاریخ مرگ ناگهانیش
به تاریخ جلالی بی‌کم و بیش
فرادادند یاران گوش و گفتند
نه باز آید صدا از تار درویش

(دولت‌آبادی: ۳)

مثنوی زهره و منوچهر (ایرج میرزا جلال‌المالک)

هرچه لطیف است در این روزگار
و آنچه بوک زینت و نقش و نگار
شعر خوش و صوت خوش و روی خوش
ساز خوش و ناز خوش و بوی خوش
جمله برون آید از این کارگاه
کز اثرِ سعی من افتاد به راه
گاه کمال‌المالک آرم پدید
روی صنایع کنم از وی سفید
گاه زنی همچو قمر پرورم
در دهنش تَنگِ شِکر پرورم
تار دهم در کفِ درویش خان
تا بدند بر بدن مرده جان

(محجوب: ۱۱۳)

*قطعه (پرتوعلی)

پیراستادی که در تعلیم ساز
یادگارِ رفتگانِ خویش بود
بانکیسا در ترنم بار داشت
بارید را در تغنى خویش بود
چون به چنگِ خود گرفتی زلفِ تار
زمبهاش درمانِ قلبِ ریش بود
بی نیاز از زندگانی گشت و رفت
چون که نامش از ازل درویش بود

(مشحون ۹۲: ۱۳۸۴)

* حسن مشحون، نام شاعر را پرتو علوی نوشته است.

گاهنامه

سال	سن	زندگی	پس زمینه
۱۲۵۵		تولد در تهران (با حوالی طالقان)	بیست و هشتاد و سال سلطنت ناصرالدین شاه
۱۲۵۷	۲		دومین سفر ناصرالدین شاه به فرنگ
۱۲۶۱	۶	تشکیل دسته‌ی موزیک برای ابداع سازهای مجلس آرا و طرب‌انگیز غلامعلی عزیزالسلطان؛ بازگشایی توسط غلامحسین سماع‌حضور مجتمع‌الصنایع به دستور ناصرالدین شاه	
۱۲۶۲	۷	بازدید ناصرالدین شاه از دسته‌ی چاپ کتاب تعریف علم موسیقی در دارالطبائعی خاصه‌ی دارالفنون	موسیک عزیزالسلطان در دارالفنون
۱۲۶۳	۸	تحصیل در شعبه‌ی موزیک دارالفنون	نوازندگی میرزا عبدالله چهل‌ویک‌ساله و آقاحسینقلی سی‌ویک‌ساله در دربار قاجار
۱۲۶۴	۹	شرکت دسته‌ی موزیک عزیزالسلطان	ورود ژول ژبوئر موزیکانچی اتریشی به تهران در تعزیه‌ی تکیه‌ی دولت
۱۲۶۵	۱۰	سرسپردگی علی‌خان ظهیرالدوله به	

میرزا حسن صفیعلی‌شاه

۱۲ ۱۲۶۷ برگزاری تعزیه‌ی عزیزالسلطان در تولد میرزا مهدی آشتیانی
تکیه‌اش

۱۳ ۱۲۶۸ سومین سفر ناصرالدین‌شاه به فرنگ

ح ۱۴ ۱۲۶۹ ترک کردن دسته‌ی موزیک عزیزالسلطان؛ درگذشت عبدالله علاء‌الملک، شاگرد
آغاز تارنوازی نزد داود کلیمی علی‌اکبر فراهانی

ح ۱۵ ۱۲۷۰ آغاز تارنوازی نزد آقاسینقلی فراهانی تولد محمد تقی پسیان و یوسف فروتن

۱۹ ۱۲۷۴ حضور در اردوی ناصرالدین‌شاه در بازنشسته شدن آفرید ڙان‌باتیست لویر
سفر مازندران

۲۰ ۱۲۷۵ مرگ ناصرالدین‌شاه و تاج‌گذاری
مظفرالدین‌شاه

۲۳ ۱۲۷۸ آشتیابی با انجمن اخوت و ارادت به درگذشت میرزا حسن صفیعلی‌شاه و
ظہیرالدوله؛ سرپرستی ارکستر انجمن جاشنیتی علی‌خان ظہیرالدوله؛
تأسیس رسمی انجمن اخوت

۲۴ ۱۲۷۹ سفر به شیراز همراه با ملک‌منصور درگیری شعاع‌السلطنه با خاندان
شعاع‌السلطنه؛ ازدواج با بدرالسلطنه،
قوام‌الملک در شیراز؛ نخستین سفر
دختر مستشار نظام شیرازی؛ دستور
مظفرالدین‌شاه به فرنگ؛ تغییر نام و
شعاع‌السلطنه مبنی بر قطع اندگستان ساختار شرکت گرامافون
درویش و شفاعت ابوالقاسم کمال‌السلطنه

۲۵ ۱۲۸۰ بازگشت به تهران همراه با ملک‌منصور شورش و بلوا در شیراز با تحریک
شعاع‌السلطنه؛ نوازندگی در مجالس
قوام‌الملک؛ اعطای امتیاز استخراج
نفت به ویلیام ناکس‌دارسی اشراف و درباریان قاجار

کتابنامه

- آرالکیان، سورن (۱۳۰۷)، «چند کلمه راجع به موسیقی ایرانی»، ماهنامه‌ی ارمغان، س. ۸، ش. ۸ و ۹، تهران.
- آذند، یعقوب (۱۳۹۰)، میرزا ابوالحسن خان غفاری صنیع‌الملک، ج. ۱، تهران: امیرکبیر.
- آفامحمدحسنی، میترا (۱۳۹۳)، «طهیرالدوله»، دانشنامه‌ی تهران بزرگ، ج. ۲، ج. ۲، تهران: مرکز دایرةالمعارف بزرگ اسلامی.
- «آقای حبیب‌الله شهردار» (۱۳۲۵)، فصلنامه‌ی چنگ، س. ۱، ش. ۴، تهران.
- آل داود، علی (۱۳۷۷)، «اخوت، انجمن»، دایرةالمعارف بزرگ اسلامی، ج. ۷، ج. ۲، تهران: مرکز دایرةالمعارف بزرگ اسلامی.
- اعتمادالسلطنه، محمدحسن (۱۳۴۵)، روزنامه‌ی خاطرات اعتمادالسلطنه، به کوشش ایرج افشار، ج. ۱، تهران: امیرکبیر.
- افراسیابی، بهرام (۱۳۷۱)، شاه ذوالقرین و خاطرات مليجک، ج. ۵، تهران: سخن.
- اقبال، عباس (۱۳۲۷)، «سپرمهیدان و مجمع الصنایع»، ماهنامه‌ی یادگار، س. ۴، ش. ۹ و ۱۰، تهران.
- امیرجاهد، محمدعالی (۱۳۳۳)، دیوان امیرجاهد، ج. ۱، ج. ۱، تهران: چاپخانه‌ی مجلس.
- امیری فیروزکوهی، کریم (۱۳۵۱)، «خاطره‌ی شبی در خدمت استاد»، مجله‌ی خاطرات وحید، ش. ۱۲، تهران.
- اوین، اوژن (۱۳۶۲)، ایران امروز، ترجمه‌ی علی اصغر سعیدی، ج. ۱، تهران: زوّار.
- اورنگ، عبدالحسین (۱۳۵۲)، «یادداشت‌های گذشته»، مجله‌ی خاطرات وحید، ش. ۲۸، تهران.
- باستانی پاریزی، محمدابراهیم (۱۳۶۹)، نای هفت‌بند، ج. ۵، تهران: عطایی.

نامنامه

این نامنامه شامل نام افراد و آثار (تصنیف‌ها، سرودها، کتاب‌ها، مقاله‌ها و نشریه‌ها) است.

اتابک اعظم ن.ک. امین‌السلطان، علی‌اصغر	آجودان‌حضور ۱۲
اتابکی، اسدالله ۶۴، ۶۵	آخر ای ایرانی (ساخته‌ی درویش) ۴۶
اتالیکی، محمدحسین ۷۵	آذرمیدخت ۱۴
اتحاد (روزنامه) ۵۳	آراکلیان، سورن ۷۳، ۷۴
اخترالدوله ۸	آشتیانی، مهدی ۹۰
ادیب نیشابوری، عبدالجواد ۱۱۴	آصف‌السلطنه ن.ک. صاحب‌جمع،
ادیب‌السلطنه ن.ک. سمیعی، حسین	آصف‌السلطنه
ادیب‌الممالک، محمدصادق ۱۱۴	آفاجان ۲۰، ۱۹
اریاب‌جمشید زرتشتی ۶۲	آفاجان دوم ۱۴
اردبیلی، جلیل ۹۹، ۱۰۰	آفاجان ضرب‌گیر ۱۶، ۱۵
ارفع‌الملک، نصرالله ۳۰	آقا‌حسین‌نقلى فراهانی ۹، ۱۰، ۱۲، ۱۳، ۱۱۵
از خون جوانان وطن (ساخته‌ی عارف)	۱۳۷، ۱۳۶، ۱۳۴، ۱۲۷، ۱۲۴، ۱۲۰
از کفر رها (ساخته‌ی عارف) ۷۱	آق‌اعلی‌اکبر فراهانی ۲۳
استوار، حسین ۷۹	آقانجفی، محمدتقی ۶۲
اسفندیاری، حسن (محتشم‌السلطنه)	ابتهاج‌السلطنه، گوهرشاد ۵
۱۲۶، ۱۰۴، ۵۶	ابراهیم یاور ۶۰
اسکندری، سلیمان‌میرزا ۳۷	

- ای دلبر من (ساخته‌ی درویش) ۴۶
 ای شهسواران وطن (ساخته‌ی درویش) ۴۸، ۴۶
 ای مه من، ای بت چین (ساخته‌ی ظهیرالدوله) ۲۹
 ایران (روزنامه) ۲، ۳۶، ۵۰-۵۲، ۷۴، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۶، ۸۸
 ایران هنگام کار (ساخته‌ی درویش) ۵۲، ۴۵-۴۳
 ایرانی مجرد، محمد ۱۲، ۳۶، ۹۰، ۹۱، ۱۰۳
 ایرج میرزا (جلالالمالک) ۱۱۴، ۱۰۶، ۱۱۷
 باد خزان (ساخته‌ی درویش) ۴۵-۴۳، ۱۰۷، ۹۷
 باقرخان رامشگر ۱۲، ۲۷، ۶۱، ۶۵، ۶۹، ۷۵، ۷۱
 بحرالعلوم اصفهانی ۶۰
 بدراالسلطنه ن.ک. نورسیده خانم ۱۰۳، ۹۱، ۸۱، ۷۸
 بشیر طالقانی (حاجی بشیر) ۱۵، ۳، ۱۳۹، ۱۳۲، ۱۲۶
 به شب وصلت (ساخته‌ی درویش) ۴۵، ۴۳
 به گردش فروردین (ساخته‌ی امیرجاهد) ۱۰۴
 بهار دلکش (ساخته‌ی درویش) ۴۵، ۴۳
 بهار، چهرزاد ۴۵
 بهار، محمد تقی (ملکالشعراء) ۴۶-۴۳، ۱۱۰، ۱۰۹، ۱۰۵، ۵۲، ۵۱، ۴۸
 اسماعیلزاده، حسین ۲۷، ۳۰، ۳۶، ۵۰، ۱۱۰، ۹۱، ۶۹
 اشرار ایران (ساخته‌ی درویش) ۴۸-۴۶
 اشرفی، عبدالله ۴۹
 اشکوری، هاشم ۹۰
 اعتضادی، احمد ۷۹
 اعتمادالسلطنه، محمدحسن ۵، ۲۹، ۱۱، ۷
 افتخارخانم ۶۹
 افسر، محمدهاشم ۴۲
 اقبال آذر، ابوالحسن (اقبالالسلطان) ۶۹، ۱۳۹، ۱۲۴، ۱۰۱، ۷۱
 اقبالالسلطان، ابوالحسن ن.ک. اقبال آذر، ابوالحسن ۱۱۷
 اکبر فلوتی ۶۵
 الهی، نورعلی ۷۹
 امجدخانم ۶۹
 امرسان، ف. و. ۶۴
 امواج دانوب (قطعه) ۲۳
 امیراعظم، نصرالله ۷۶
 امیرجاهد، محمدعلی ۱۰۴
 امیرکبیر، میرزا تقی خان ۱
 امین الدوله، علی ۳۷
 امینالسلطان، علی اصغر (اتابک اعظم) ۵۷، ۵۶، ۲۹، ۱۹، ۱۸
 امینالضرب، محمدحسین ۶۲
 امینالملک ن.ک. مرزبان، اسماعیل ۸، ۵
 امینه‌اقدس ۸
 انورالدوله ۴۶
 انیسالدوله ۲۵
 اوحدی کاشمری، علی ۹۰
 اورنگ، عبدالحسین ۶۲

The Autumn Wind

About Gholam-Hossein Darvish

Farhoud Safarzadeh

3rd published, 2021. © Fenjan Books, 2016. ISBN 978-600-94912-1-6
+98 919 800 1005 Tehran 2021